

[Knud Kristensen.]

kan se, med de Skattesatser, vi har i Øjeblikket. I en lang Række Landkommuner vil det samme være Tilfældet. I Ribe Amt, i Ringkøbing Amt, i Københavns Amt og i de sønderjydske Amter vil en overvejende Del af Landkommunerne være fuldkommen frit stillede. Dertil kommer, at der i de andre Amter vil være en Række Kommuner, hvis Skatteforhold er saadan, at de ogsaa vil være frit stillede efter Venstres Forslag.

Det, vi har sagt, er blot dette, at der hvor Ejendomsbeskatningen er høj i Forhold til den personlige Skat, skal der fortrinsvis ske en Nedsættelse af Ejendoms-skatten, helt ned til en vis Grænse. Men det betyder aldeles ikke, at alle Ejendomsbesiddere i en saadan Kommune vil faa Skattelettelse. Hvor meget de faar i Lettelse i Ejendomsskat, og hvor meget de kommer til at betale i Indkomstskat, afhænger af, hvor velhavende de er, og hvor store Ejendomme de har, og det vil da alt i alt sige, at de velhavende vil faa mere Paalæg i Skat, end de faar Lettelse, at det for de jævnt stillede maaske vil gaa lige op, og at de fattige Landmænd og de fattige Ejendomsbesiddere vil faa en betydelig større Lettelse end det Paalæg, de vil faa.

Men er det ikke ogsaa det, der er Meningen, er det ikke det, vi skulde naa til, at der blev Skatten sat i Forhold til Indtægten, som jo dog er den, man skal betale Skatten af? FINDER det ærede Medlem virkelig, at der er nogen Rimelighed i, at Skatteyderne i de Kommuner, hvor man har op ved 20 pro mille og derover i Grundskyld, medens man kun har 2—3—4 pCt. i personlig Skat, at disse Skatteydere, der i personlig Skat ligger langt under det, som er det almindelige Gennemsnit for Landets Kommuner, ogsaa skulde have Skattelettelse? For hvis det er Meningen, saa er det ikke Udligning, man vil have, saa er det en almindelig Lettelse uden Hensyn til den Uretfærdighed, der i Forvejen bestaar, medens Opgaven netop har været en Udligning, og dernæst ogsaa at bringe mere Overensstemmelse i Ejendomsbeskatningen i de forskellige Egne af Landet. Derfor har vi krævet en Nedsættelse af Ejendoms-skatterne der, hvor de er høje.

Nu siger Ministeren, at Regeringsfor-slaget vil ogsaa medføre en Udligning paa Ejendomsbeskatningens Omraade i den For-stand, at Ejendomsskatten vil blive ned-sat der, hvor den er høj. Ja, hvor ved Ministeren nu det fra? Saa vidt jeg kan se,

staar det ingen Steder i Forslaget. Det, der staar i Forslaget, er, at vi skal have en ny Ejendomsskat paa 4,4 pro mille paa Grundskylden og 3,3 paa Ejendomsskylden. Det er det sikre. Men hvilken Lettelse Kommunerne i det lange Løb faar, ved man ikke. Jeg spørger Ministeren: I hvilken Paragraf staar det, at der vil blive en Nedsættelse paa 22 Mill. Kr.? Ved Forslagets anden Behandling var det jo ikke mindst det, Det radikale Venstres Ordfører paaberaabte sig, at her var Kommunerne frit stillede, her greb man ikke ind.

Jeg har altsaa ikke kunnet finde det i Forslaget, og derfor siger jeg: Det, der er det sikre, er, at Loven paabyder en for-øget Beskatning; men om der kommer en Nedsættelse for Kommunerne, hvor stor den bliver, og om den bliver størst i Kom-muner, hvor Skatten er høj, er der ingen Mennesker i Verden, heller ikke Ministeren, der kan sige noget bestemt om. Der er, saa vidt jeg kan se, ikke det mindste i Regeringsforslaget, der begrundet en Ud-talelse som den, Ministeren fremsatte: at man var sikker paa, at Ejendomsbeskat-ningen gik betydeligt ned.

Ministeren har før udtalt sig derom. Jeg skal med Formandens Tilladelse bringe et enkelt Citat af Ministerens Ud-talelser ved anden Behandling her i Folke-tinget — det findes i Fortrykket Sp. 3043—44. Ministeren siger:

„Et af de mest betydningsfulde Krav, der her kan fremføres, er Kravet om, at Ejendomsskatterne skal være noget mere ensartede her i Landet, og det er ikke mindst det, der gør, at jeg i saa høj Grad ønsker denne Ordning gennemført, at den er med til at udligne den i mange Henseender urimelige og skadelige Forskel i Ejendomsbeskatningens Højde i de forskellige Dele af Lan-det og Kommunerne imellem.“

Det er denne Forskel, vi har gjort et Forsøg paa at udligne ved at sige: Der, hvor Skatten er høj, skal den nedsættes. Men det, Ministeren foreslaar, gaar jo slet ikke i den Retning. Jeg har ikke kunnet finde en eneste Bestemmelse i Forslaget, der siger, at den skal nedsættes. Det, der skal ske — og det kan man selvfølgelig ogsaa sige er en vis Udligning —, er, at der, hvor den er lav, skal den sættes op. Men jeg tror dog ikke, at det just var det, Ejendomsbesidderne mente med en Lettelse af Ejendomsskatten, at der, hvor den var lav, skulde den sættes op, og der, hvor den